

ארץ ללא צנע

פני הכחול האיקסופי, צלילי התר מורת הרכים כלילה הרונק, קרני האורות על המים האפלים, תנודרי תיה הקלות של האניה. ממש קטע מרומן.

יונה וגדעון, בני חיפה, לא היו מימינם בהויילארץ, ולכן נשבאה החודמנות לקפיצה קטנה אל מעבר לים, לא החמיצה.

גדעון גורדון, בן 19, שוחרר זה עתה מן הצבא, אהר שרות ביהדות הפלמ"ח וחיל המועטים; עתה מתי כונן הוא ללמוד חוק באוניברסיטה.

יונה ארדשטיין, צעירה המודה בעלת עינים תכולות ושער בלונדי, הלומדת בסמינר למורות, הוא שני נתו של גדעון ברחוב אהדיהעם בחיפה. היא שמעה על הטיוול לקפי ריסון אשר מארגן החבל הימי לישי ראל על גבי "גלילה". היא שכנעה אותו להצטרף לטיוול זה — אין זאת כי היה זקוק לשכנוע רב. כי מה הן 12 ל"י לעומת מסע תענוגות בהברתה של יונה?

אמנם אין זה מסעה של "קורר" ניה" ונוסעיה המוליונרים, אך מי אמר כי רק מוליונרים אמריקאיים יכולים להרשות לעצמם הפלגות לים התיכון? אכן, הרימו העוגן, והבה נפליג לקפריסין...

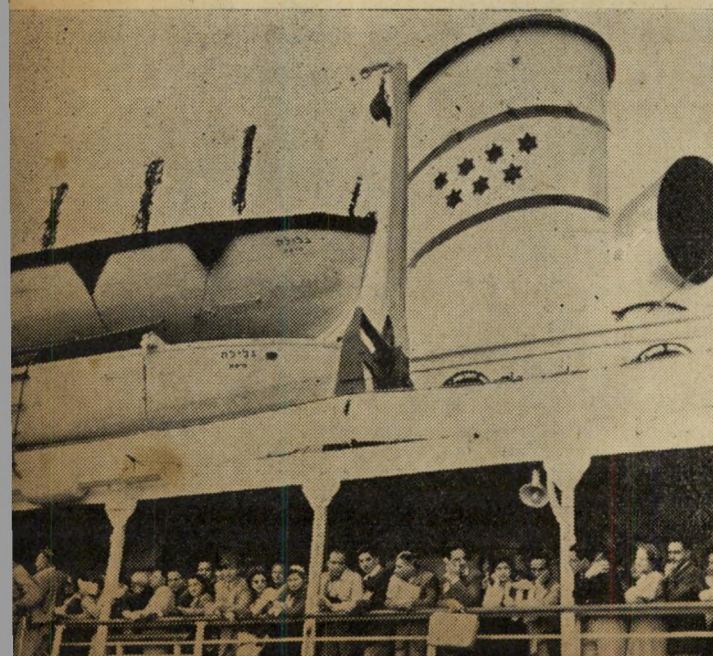
האניה, כעולם קטן השט על

שיחה עם רביהחובל אינעור חודרוב — אם לדון לפי הבעת הפנים, אין הוא מרצה ליונה על תורת הימאות...

הנה קפריסין! על הסיפון מצטופפים הנוסעים, אך יונה וגדעון מעדיפים את הבדידות

ואי, בה מחר, חזרה לאוטובוסים הממתנים, ול"גלילה", חזרה לחיפה והמשפחה והמכרים המצפים, והעי בודה היומיומית. ואתה מתחיל להרהר, האם זה אמנם כל כך יפה, או שמא רק ההדרש הוא שהיה מדבר?

סידרת צילומים: פרידמן.

אוקסייהריקודים השט — הרצפה קצת מתנועת, אך אין הדבר מפריע ליונה וגדעון

